
Kronika Towarzystwa Miłośników Historii w Warszawie za rok 1912.

Przegląd Historyczny 16/1, 119-128

1913

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych, tworzonej przez Muzeum Historii Polski w Warszawie w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został opracowany do udostępnienia w Internecie dzięki wsparciu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach dofinansowania działalności upowszechniającej naukę.

KRONIKA

Towarzystwa Miłośników historii w Warszawie za rok 1912.

Rok 1912 zamknął sześcioletni okres istnienia Towarzystwa Miłośników Historii. W roku tym pamiętnym w dziejach Towarzystwa ilość członków podwoiła się i dosięgła liczby 250, w roku tym Towarzystwu przypadł w udziale zaszczyt zorganizowania w swej siedzibie ku czci profesora Korzona uroczystości jubileuszowej, która niezatarte pozostawiła wspomnienie na wszystkich biorących w niej udział, w ubiegłym wreszcie roku zaczęło przybierać kształty realne dawne marzenie Towarzystwa o posiadaniu własnej siedziby.

Wśród członków Towarzystwa Miłośników Historii przed rokiem powstała myśl uczczenia niespożytych zasług naukowych profesora Tadeusza Korzona. Towarzystwo czuło się powołanem do zainicyowania uroczystości jubileuszowych ku czci autora „Dziejów wewnętrznych Polski“, gdyż on to właśnie należał do założycieli Miłośników, on przez lat 6 zasiadał w jego zarządzie, nie szczędząc trudu dla jego rozwoju, osłaniając powagą imienia swego pierwsze kroki młodej instytucji. Idea ta zaczęła przybierać kształty realne, gdy w dniu 5 września zwołane zostało nadzwyczajne posiedzenie ogólne Towarzystwa, na którym jednogłośnie mianowano Tadeusza Korzona członkiem honorowym i jednocześnie postanowiono zorganizować ku czci jego uroczystą Akademię, zapraszając do udziału w niej przedstawicieli społecznych i naukowych instytucji Polskich. Przygotowanie całej uroczystości powierzono Zarządowi T. M. H., ten zaś zorganizował komitet jubileuszowy, do którego weszli członkowie Towarzystwa: Ignacy Baranowski, Kazimierz Broniewski, Stefan Dziewulski, Franciszek Giedroyć, Witold Kamieniecki, Edward hr. Krasieński, Aleksander Kraushar, Roger hr. Łubieński, Antoni Osuchowski, Franciszek Pułaski, Józef Siemieński, Maurycy hr. Zamoyski. Uroczystość jubileuszowa odbyła się w dniu 3 listopada. Wzięli w niej udział przedstawiciele kilkudziesięciu instytucji Polskich, a wśród nich delegaci Akademii Umiejętności w Krakowie, Towarzystwa Naukowego w Warszawie, Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Wilnie, Uniwersytetów Krakowskiego i Lwowskiego. Przemówienia i teksty adre-

sów, jakie odczytane były na Akademii ku czci Korzona, jak również treściwa lecz barwna ocena jego zasług wygłoszona przez prof. Władysława Smoleńskiego zostały już podane bądź to w prasie codziennej, bądź to w Przeglądzie Historycznym, na tem więc miejscu pozwolimy sobie przytoczyć tylko tekst niedrukowanych jeszcze mów, wypowiedzianych na cześć jubilata przez Rektora Bronisława Dembińskiego i Ordynata Maurycego hr Zamoyskiego.

Mowa Rektora Bronisława Dembińskiego.

Dostojny Panie! Pół wieku pracy z narodem i dla narodu! Pół wieku dziejów polskich w takiej dobie, starczy za wieki. Marszałek W. Sejmu, Stanisław Małachowski powiedział: „zdumienie ogarnia, ile kraj nasz zdolywa wycierpić“, a był to dopiero początek cierpień i doświadczeń. Ale chociaż na powierzchni pienili się gwałtowne fale, u podstaw, w głębiach dokonywało się w ciszy dzieło odrodzenia ducha; tej ciągłości, nieprzerwanej, promiennej i zbawiennej, stwierdzeniem jest żywot Tadeusza Korzona. Stał jak dąb wśród burzy, który korzeniami wrósł w ziemię ojczystą i z niej czerpie żywotną siłę. Ukochał tę ziemię drogą przeoraną i rozdartą nieubłaganym pługiem dziejów, ukochał to, co na tej ziemi się działo.

Skarga powiedział: „Historja jest mądrość w kupę złożoną i rozum ludzi wiela w jedno zebrany; kto jej nie wie i w niej się nie kocha, jest jako dziecko, które nie zna ojca i matki“. Ty kochałeś się w historyi, Czcigodny Panie! Chciałeś znać ojca i matkę, dziadów i pradziadów, pokolenia po pokoleniach, „dolę i niedolę“ ludzi i narodu. Całą przeszłość objąłeś gorącym serem i jasnym badawczym umysłem.

Dwie postacie stanęły przed nami, żywe, jasne, rdzennie polskie, z krwi i kości, z ducha narodu: Sobieski i Kościuszko. Ku Kościuszcze serce płonęło wielką miłością, bo ta czysta, prosta dusza była naprawdę wyobrażeniem, uosobieniem istoty duszy narodu.

Podjąłeś Panie ogromny trud, aby wnikać w „Dzieje wewnętrzne“ Polski i znaleźć klucz do ważnego zagadnienia. Zamykając w pomnikowym dziele historyczny rachunek sumienia, łamałeś się widocznie sam ze sobą, aby zrozumieć, wyrozumieć i pogodzić sprzeczności, tkwiące w wypadkach i ludziach epoki Stanisława Augusta. Istotnie po wygórowanych nadziejach przyszło bolesne rozczarowanie, po zbawczych czynach klęski. Ci sami ludzie mają niejako janusowe oblicze: raz zwracają się ku jasności dnia, to znów ku ciemności nocy. Z tej walki ducha wyszedłeś zwycięsko, dając syntezę, pełną wiary i nadziei, bo przepełnioną miłością.

Przez „Dzieje powszechnie“, dużą zdobycz historycznej literatury, chciałeś, aby „mądrość“, płynąca z dziejów świata, stała się własnością narodu i ugruntowała jego samowiedzę.

A niedawno ku zdumieniu wszystkich rzuciłeś potężne tomy o wojnach i wojskowości, jakby na dowód świeżości, młodości i żołnierskiego animuszu.

Mądrze powiedział Ciceró w traktacie „De senectute“: „conscientia bene actae vitae... iucundissima est“. Zaiste błogą jest świadomość życia tak dobrze spędzonego. I dziś trwasz w pracy.—Widocznie czytujesz częściej „De officiis“ niż „De senectute“. A według słów tegoż rzymskiego filo-

zofa dajesz „meliora et maiora“ — lepiej i więcej, niż młodzi i najmłodszy.

Co jest sekretem tej siły twórczej? — Niezawodnie poczucie obowiązku, miłość pracy, miłość dziejów ojczystych i coś więcej jeszcze: ukochanie tego ideału, ku któremu pną się uczucia, myśli i tęsknoty narodu.

A niech mi wolno będzie w końcu podzielić się osobistym wspomnieniem i doznaniem wrażeniem. Przed dziesięć laty widziałem Czcigodnego Jubilata w Rzymie na międzynarodowym kongresie historyków. Przedstawił swą rzecz o określeniu historii powszechnej, a uczynił to z młodzieńczym porywającym ogniem. To nie był już naukowy referat, to był czyn. W wiecznym mieście na wielkim historycznym pobożowisku, głos ten polski płynął z głębi duszy, miał dźwięk męski hartowanej stali. Tak! to był czyn. Całe życie Tadeusza Korzона jest czynem.

Mowa Ordynata Maurycego hr. Zamoyskiego.

Dostojny Panie!

W chwili gdy ogół polski, pełen czci i uwielbienia dla Twoich zasług i Twojej Osoby, składa hołd 50-letniej owocnej pracy Twojej dla dobra narodu, staję i ja przed Tobą, jako dożywotni kurator instytucji, mającej szczególne powody do wdzięczności względem Ciebie, za ten długi szereg lat pracy, którą jej poświęcić chciałeś. Że możliwym było, byś został kierownikiem nawpół prywatnej biblioteki, a nie piastował naczelnego stanowiska w jakiejś wielkiej instytucji naukowej naszej, jest wynikiem smutnych warunków, w jakich ta dzielnica Polski się znajduje.

Skrepowano Ci skrzydła, skrepowano je również biblioteczce ordynackiej, boć ona jest przecież dalszym ciągiem Akademii Zamoyskiej, z organizacji twórczości naukowej i z ogniska wiedzy dla młodzieży i społeczeństwa, sprowadzonej przez konieczność dziejową do roli wyłącznie tylko pracowni naukowej. I jeżeli biblioteka to zadanie w obecnych trudnych warunkach tak przednio spełniać może, jest to przede wszystkim Twoją Panie zasługą, zasługą Twojej niezmordowanej pracy, Twojej wielkiej umiejętności. Najlepszy w Polsce znawca dziejów powszechnych, wyjątkowy erudyta w dziedzinie historii Rzeczypospolitej, którą ostatnio w „Dziejach Wojen“ badawczym rylcem przeszedłeś od końca do końca, a poprzednio pisząc szereg monografii, dających szczegółowy i gruntowny obraz epoki, doprowadziłeś Panie do należytego stanu katalog dzieł, bibliotekę stanowiących, stopy rękopiśmienne przekształciłeś w przejrzyste działy materiałów historycznych, z przedmiotów muzealnych utworzyłeś systematyczne zbiory, a z morza współczesnej produkcji piśmiennej wylawiałeś rękę znawcy to, co dla biblioteki było pożądane, byłeś wreszcie idealnym przewodnikiem dla badaczy naszych i obcych.

Dlatego też ja, mając powierzoną sobie pieczę nad instytucją, na którą ród mój składał się przez wieki całe, chcę w tej uroczystej chwili wypowiedzieć, jak szczęśliwy jestem, że danem mi było tej miary kierownika dla biblioteki ordynackiej pozyskać i jak bardziej jeszcze szczęśliwym się czuję, że dzięki temu możliwe mi było zadziernięcie bliź-

szego z Tobą Panie osobistego stosunku, w którym poznać mogłem Twój głęboki rozum, Twoje szlachetne serce, mimo wszelkie przeciwności, zawsze jedną gorącą miłością dla najdroższej naszej sprawy bijące.

W imieniu więc tej instytucji, którą z prawdziwie ojcowską miłością kierujesz, w imieniu rodu naszego, wreszcie w imieniu własnym, składam Ci dzisiaj Czcigodny Panie, z głębi wdzięcznego serca należny hołd, bezmierną cześć.

Jubileusz Korzona odbywał się w sali domu Baryczków, pięknie udekorowanej przez gościnnie Zarząd Towarzystwa Opieki nad Zabytkami.

Jest jednak nadzieja, że już w krótkim czasie będzie Towarzystwo mogło urządzać swe zebrania we własnej siedzibie. Oto w dniu 24.X książe Adam Czartoryski zawiadomił oficjalnie Towarzystwo, że ofiarowuje 50.000 rubli na nabycie na rzecz Miłośników domu na Starem Mieście. Ofiara ta została przyjęta z wdzięcznością przez Zarząd, który uprosił panów mecenasów Kraushara, hr. Łubieńskiego, mecenasów Powichrowskiego, architekta Władysława Marconiego o poczynienie kroków przedwstępnych w tej sprawie.

Należy tu jeszcze wspomnieć o dwóch ofiarach złożonych specjalnie na wydawnictwa T. M. H. poświęcone dziejom Warszawy. Oto w kwietniu roku zeszłego baron Kronenberg złożył na ręce prezesa Towarzystwa rubli 200, w czerwcu zaś Towarzystwo Właścicieli Nieruchomości miasta Warszawy przesłało nam również 200 rubli, obiecując corocznie okazywać zasiłek usiłowaniam wydawniczym naszego Towarzystwa.

W roku 1912 przypadła 250-letnia rocznica istnienia Uniwersytetu Lwowskiego. W uroczystościach jubileuszowych wziął udział delegat Towarzystwa Miłośników Dr. Witold Kamieniecki, który złożył w jego imieniu Senatowi Uniwersyteckiemu adres, podnoszący znaczenie Wszechnicy Lwowskiej, przez dwa i pół wieków szerzącej zachodnią kulturę na kresach wschodnich.

Zgodnie z tradycją w roku sprawozdawczym urządziło Towarzystwo szereg konferencji historycznych, na których odczyty wygłosili: 1) Władysław Smoleński: Jan Dekert; 2) J. K. Kochanowski: Nad Renem i nad Wisłą; 3) Ryszard Mienicki: Ideje polityczne historyków Polskich XVII wieku; 4) Ignacy Chrzanowski: Hugo Kołłątaj; 5) Józef Bieliński: O szkolnictwie za Księstwa Warszawskiego. Po za konferencjami historycznymi działalność naukowa T. M. H. zesrodkowała się w wydziałach i komisjach.

Komisya Metodologiczna.

Komisya Metodologiczna przekształcona z dawnych zebrań członków czynnych zorganizowała w okresie sprawozdawczym 3 zebrania dyskusyjne, na których zajmowano się charakterystyką współczesnej historyografii polskiej, starano się wyodrębnić oddzielne grupy wśród współczesnych historyków i określić ich stosunek do dziejopisarzy pokoleń ubiegłych.

Komisya historyi literatury i oświaty.

Komisya historyi literatury i oświaty zorganizowana w grudniu 1912 r., nie zdołała jeszcze rozwinąć szerszej działalności, zajęta była tymczasem wypracowaniem programu swych przyszłych zajęć.

Wydział odczytów popularnych.

Wydział odczytów popularnych postanowił zorganizować w wielkiej sali Mizeum Rolnictwa szereg wykładów, któreby w zwięzłej formie dać mogły pogląd na całokształt dziejów polskich do początku wieku XVIII. Do wygłoszenia odczytów tych uproszono panów: J. K. Kochanowskiego, Marcelego Handelsmana, Abdona Kłodzińskiego, Jana Jakubowskiego, Ignacego Chrzanowskiego, Witolda Kamienieckiego, Józefa Siemińskiego, Ignacego Baranowskiego. Stefana Ehrenkreutza, Ryszarda Mienickiego, Władysława Konopczyńskiego i Władysława Smoleńskiego.

Wydział wydawnictw.

Wydział wydawnictw w roku sprawozdawczym wypuścił w świat cztery dalsze tomy, poświęcone dziejom Warszawy, a mianowicie:

- 1) Kraushar A.: Albertiego Widoki Warszawy.
- 2) Baranowski I. T.: Biblioteka Załuskich w Warszawie.
- 3) Smoleński Wł.: Prezydent Jan Dekert.
- 4) Giedroyć Fr.: Warunki higieniczne Warszawy.

Oprócz tego wydział przygotował szereg prac, które ukażą się w roku 1913.

Przegląd Historyczny.

W ścisłej łączności z Towarzystwem naszym pozostawał „Przegląd Historyczny“, będący podawnym organem T. M. H. W dwóch tomach tego czasopisma, które wyszły w roku ubiegłym, ukazało się prac 15. Z prac tych 6 miało za przedmiot średnie wieki, 9 czasy nowożytne; dziejom wewnętrznym było poświęcone 8 rozpraw, dziejom politycznym 4 rozprawy, 3 — sprawozdaniom z ruchu naukowego.

Zarząd T. M. H. w roku 1912 stanowili:

Prezes: Al. Kraushar; wiceprezes — Roger hr. Łubieński; sekretarz — Henryk Mościcki; skarbnik — Witold Kamieniecki.

Członkowie: Iwaszkiewicz Janusz, Korzon Tadeusz, † Krzemiński Stanisław; Kucharzewski Jan, Marylski-Łuszczewski Antoni. Nadto, jako przedstawiciele poszczególnych komisji i wydziałów w zarządzie zasiadali: Baranowski Ignacy, Drogoszewski Aureli, Kochanowski Jan i Siemiński Józef.

Spis członków Komisji.**Komisya Metodologiczna.**

1. Baranowski Ignacy.	14. Korzon Tadeusz.
2. Bojasiński Józef.	15. Kraushar Aleksander.
3. Czarnowski Stefan.	16. Kucharzewski Jan.
4. Ehrenkreutz Stefan.	17. Marylski Antoni.
5. Giedroyć Franciszek.	18. Mienicki Ryszard.
6. Handelsman Marcei.	19. Mościcki Henryk.
7. Jabłonowski Aleksander.	20. Pułaski Franciszek.
8. Jakubowski Jan.	21. Siemieńska Halina.
9. Jastrzębska Justyna.	22. Siemieński Józef.
10. Iwaszkiewicz Janusz.	23. Smoleński Władysław.
11. Kamieniecki Witold.	24. Wierzbowski Teodor.
12. Klarnerówna Jadwiga.	25. Zaleski August.
13. Kochanowski Jan.	

Komisya historii literatury i oświaty.

1. Chlebowski Bronisław.	5. Kraushar Aleksander.
2. Dicksteinówna Julia.	6. Kridl Manfred.
3. Dynowska Marya.	7. Turkowski Tadeusz.
4. Drogoszewski Aureli.	8. Wolski Zygmunt.

Sprawozdanie Kasowe.**I. Kasa Towarzystwa Miłośników Historii.***Zestawienie rachunków*

1912 r.

	Przychód.	Rozchód.
Saldo 31/XII 1911	534.03	
Składki członków	865.—	
Rachunek odczytów	32.—	62.55
Wydawnictwo Monografii Historycznych z dziejów Warszawy	639.52	763.60
Lokal i umeblowanie		300.80
R-k Przeglądu Historycznego		100.—
R-k Administracji		311.—
R-k Zaległości	33.—	
	<hr/>	<hr/>
Saldo 31/XII 1912	2103.75	1538.11
	<hr/>	<hr/>
	2103.75	2103.75
	<hr/>	<hr/>

Protokół Komisji Rewizyjnej.

Niżej podpisani członkowie Komisji Rewizyjnej, sprawdzwszy przedstawione przez Zarząd Tow. Mił. Historii d. 1 lutego 1913 r.

rachunki za rok 1912, zaświadczenia, że wszystkie pozycje dochodu i rozchodu poparte są odpowiednimi dowodami piśmiennymi, niniejsze zaś zestawienie rachunków jest zgodne z księgą kasową i w poszczególnych pozycjach i w ogólnej sumie.

(podp.) J. Bojasiński W. Marczewski.

II. Kasa Przeglądu Historycznego.

<i>Zestawienie rachunków</i>		
<i>1912 r.</i>		
	Przychód.	Rozchód.
Członkowie Tow. Mił. Hist.	642.—	
Prenumerata Przegl. Histor.	968.37	
Subwencje i dary *)	1850.—	
Zaległości	113.79	
Pożyczka	343.86	130.88
Druk i papier		1437.54
Honoraria Redaktora i Autorów		1991.80
Administracja		357.80
	<hr/>	<hr/>
	3918.02	3918.02
	<hr/>	<hr/>

Protokół Komisji Rewizyjnej.

Niżej podpisani członkowie Komisji Rewizyjnej sprawdzili przedstawione przez Administrację Przeglądu Historycznego rachunki za rok 1912, zaświadczenia, że wszystkie pozycje dochodu i rozchodu poparte są odpowiednimi, piśmiennymi dowodami, zestawienie zaś rachunków jest zgodne z księgą kasową w poszczególnych pozycjach i ogólnej sumie.

(podp.) J. Bojasiński W. Marczewski.

Spis członków Towarzystwa Miłośników Historii w 1912 r.

Członkowie honorowi:

Jabłonowski Aleksander.
Korzon Tadeusz.

Członkowie protektorowie:

Baranowski Ignacy.
Szczeniowski Ignacy.

Członkowie zwyczajni:

Babiński Leon.
Babiński Walery.
Bagniewska Jadwiga.
Bagniewski Zygmunt.
Baranowska Helena.
Baranowski Jan.
Baranowski Ignacy Tadeusz.

*) W tem 100 rubli subwencji Tow. Mił. Historii, 800 rubli zapomogi z Kasy Mianowskiego i 950 rubli z daru J. W. Mazewskiego.

- Baruch Maksymilian.
 Berczowski Konrad.
 Bersohn Edward.
 Bersohn Michał.
 Betley Lucyan.
 Białkowski Leon.
 Bienkiewicz Adryan.
 Biernacki Bolesław.
 Bogucka Cecylia.
 Bogusławski Antoni.
 Bogusławski Edward.
 Bojasiński Józef.
 Broniewski Kazimierz.
 Bronowski Szczesny.
 Brzozowski Karol hr.
 Bujak Franciszek.
 Chamiec Mirosław.
 Chełchowski Kazimierz.
 Chełmońska Marya.
 Chlebowski Bronisław.
 Chmielewska Stanisława.
 Chrzanowski Ignacy.
 Cwejbbaum Maksymilian.
 Czarnowski Stefan.
 Czartkowski Adam.
 Czerwiński Antoni.
 Czetwertyński Seweryn ks.
 Dąbrowski Tadeusz.
 Dąbski Edmund.
 Dembowski Piotr.
 Dębski Mieczysław.
 Dickstejn Samuel.
 Dickstejnówna Julia.
 Dmochowski Maciej.
 Doliński Jarosław.
 Domaszewski Jan Wacław.
 Drège Helena.
 Drogoszewski Aureli.
 Dynowska Marya.
 Dynowski Henryk.
 Dzierzbicki Stanisław.
 Dziewulski Stefan.
 Ehrenkreutz Stefan.
 Fed'kowiczówna Anna.
 Fukier Henryk.
 Gardiner Roberta.
 Gerlach Gustaw.
 Giedroyć Franciszek.
 Giedroyciowa Stefania.
 Godlewska Marya.
 Goldfeder Janina.
 Goyski Maryan.
 Grabowski Jan.
 Gremium Nauczycielskie Pol-
 skiego Gimn. w Płocku.
 Grosse Ludwik.
 Grzybowski Mieczysław.
 Handelsman Marceli.
 Hasfort Alicya.
 Hochowa Zofia.
 Holewiński Władysław.
 Holewiński Stefan.
 Homolicki Jan.
 Horobaszewski Jan.
 Huszcza Konrad.
 Huszczowa Ludwika.
 Idzikowski Władysław.
 Iwaszkiewicz Janusz.
 Jabłonowski Władysław.
 Jabłoński Romuald ks.
 Jaczynowski Adam.
 Jakubowski Jan.
 Jankowski Czesław.
 Jankowski Leonard.
 Jankowski Michał.
 Janowski Władysław.
 Jantzen Stefan.
 Jaroszevska Bronisława.
 Jastrzębska Justyna.
 Jaworowski Aleksander.
 Jełowicki Adolf ks.
 Jurczyk Leon.
 Kajzerstein Jadwiga.
 Kajzerstein Maksymiljan.
 Kajzersteinówna Janina.
 Kakowski Aleksander ks.
 Kamieniecki Witold.
 Kamiński Antoni.
 Karwicki-Dunin Stanisław.
 Kędzierski Antoni.
 Kętrzyński Stanisław.
 Kiślański Władysław.
 Klarner Alfons.
 Klarnerówna Jadwiga.
 Kochanowski Jan.
 Konarski Kazimierz.
 Konopczyńska Jadwiga.
 Konopczyńska Ludwika.
 Konopczyński Władysław.
 Kordzikowski Józef.

- Korsak Karol ks.
 Korsak Zdzisław.
 Kowalski Jan.
 Kozicki Stanisław.
 Kozłowski Stanisł. Aleksander.
 Kraczkiewiczowa Karolina.
 Krasieńska Hel. hr. Ordynatowa.
 Krasieński Edward, hr.
 Kraushar Aleksander.
 Kraushar Tadeusz.
 Kridl Manfred.
 Krywult Kazimierz.
 † Krzemiński Stanisław.
 Krzywicki Ludwik.
 Kucharzewski Jan.
 Kuczyński Adam.
 Kulikowski Wilhelm.
 Kuratow Marek.
 Kutrzeba Stanisław.
 Laudyn Feliks.
 Laurysiewicz Aniela.
 Lauterbach Alfred.
 Lewiński Stanisław.
 Lutostańska Marya.
 Łabuński Józef.
 Łazarski Władysław.
 Łazarski Zygmunt.
 Łazowski Jan.
 Łodyński Witold.
 Łubieński Roger hr.
 Majewski Erazm.
 Maliszewski Edward.
 Marcinkowski Kazimierz.
 Marczewski Witold.
 Marylski-Łuszczewski Antoni.
 Merczyng Henryk.
 † Méyet Leopold.
 Michałowski Tomasz.
 Mienicki Ryszard.
 Montrésor Konstancya.
 Morawski Kazimierz.
 Mościcka Anna.
 Mościcki Henryk.
 Nagórski Adam.
 Nake-Nakeński Kazimierz.
 Narbut Nestor.
 Neuman Szymonowa.
 Nieławicka Ludwika.
 Niklewicz Mieczysław.
 Ochenskowska Marya.
 Ochenskowski Henryk.
 Olszewicz Wacław.
 Opieński Henryk.
 Osiński Władysław.
 Ostrowska Marya.
 Osuchowski Antoni.
 Papiński Leon.
 Pawiński Józef.
 Peplowski Adolf.
 Perłowski Jan.
 Piątkowski Henryk.
 Plinkiewicz Jan.
 Podhorski Władysław.
 Ponewczyński Ludwik ks.
 Potworowska Teresa.
 Powichrowski Włodzimierz.
 Próchnikowa Halina.
 Przegaliński Władysław.
 Przeździecki Raynold hr.
 Ptaszycki Jan.
 Pułaski Franciszek.
 Raczkowska Teodora.
 Radliński Adam.
 Rekosz Aniela.
 Rekosz Mikołaj.
 Rosiński Wacław.
 Rozenberg Marjan.
 Rulikowska Zofia.
 Rulikowski Mieczysław.
 Rutkowski Jan.
 Sawicki Mirosław.
 Seydel Hugo.
 Siemieńska Halina.
 Siemieński Józef.
 Siemiradzki Michał.
 Skup' Władysław.
 Śliwicka Zofia.
 Smoleński Władysław.
 Smolikowski Seweryn.
 Sobańska Marya hr.
 Sokołowski Eugeniusz.
 Sokołowski Paweł.
 Starorypińska Brunonowa.
 Stefański Kazimierz.
 Suligowski Adolf.
 Sułowski Romuald.
 Szcześniak Władysław ks.
 Szyller Stefan.
 Tatarkiewicz Władysław.
 Thugutt Stanisław.

Turkowski Tadeusz.
Tyszkiewicz Michał hr.
Tyszkiewicz Stanisław hr.
Wachowski Kazimierz.
Walicka Antonina.
Weychert Bolesław.
Wierzbowski Teodor.
Wilder Hieronim.
Witanowski-Rawita Michał.
Witenberg Józef.
Wolff Józef.
Wolski Zygmunt.

Woroniecki-Korybut Michał ks.
Woyde Aleksander.
Wróblewski Tadeusz.
Wysocki Bronisław.
Zajączkowska Marya.
Zaleski August.
Zamoyski Maurycy hr. Ordynat.
Zarembina Helena.
Zielińska Karolina.
Zieliński Stanisław.
Życki Edward.
Żywicki Władysław.